

χρημάτων ή λαδιού κατά τη σύναψη αρραβώνα. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και διαδικαστικά έγγραφα. Γέρας, Μυτιλήνη (Λέσβος).

- - - -, «Έγγραφα τουρκοκρατίας. Από τὸ ἀρχεῖον Π. Ι. Σαμαρᾶ», *Λεσβιακά* 6 (1973), σ. 178-181· *Λεσβιακά* 7 (1978), σ. 198-204.

1002

1839. Απόφαση της κοινῆς συνελεύσεως Ζαγοριτῶν περί προικῶν και αφοριστικό γράμμα του Ιωαννίνων Ιωακείμ. Ιωάννινα, Ζαγόρι (Ιωάννινα).
Έ. Σ α β ρ ά μ η ς, «Ζαγοριακά θέσμια περί προικός», *Εκκλησιαστικὸς Φάρος* 35 (1936), σ. 352-363.

1003

1839-1852. Αποφάσεις του Ειρηνοδικείου και του Πολιτικού Αρχείου Αργοστολίου. Αναφορά «Περιοχικοῦ Συμβουλίου». Αργοστόλι.
Ά. Δ ε μ π ό ν ο ς, «Στοιχεῖα σταφιδικῆς πολιτικῆς στὴν Κεφαλονιά τοῦ 19ου αἰῶνα», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 10 (2005), σ. 282-294, αρ. 1-6.

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ «ΠΕΡΙΟΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ» ΕΡΙΣΣΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΑΤΕΣ
ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΣ

1851, 14/26 Αυγούστου

«Προς τον Εκλαμπρότατον Έπαρχον
Δημήτριον Κομητα Καρούσον
Αργοστόλιον
Άσσο τὰς 14/26 Αυγούστου 1851
Έκλαμπρότατε Έπαρχε ...

Επιτρέψατέ μοι λοιπόν Εκλαμπρότατε να υποστηρίξω, ἀνά ἐκάστην τῶν παρατηρήσεων τούτου του Συμβουλίου ὡς προς τὰς Πολήσεις τοῦ Προτίστου τῶν Πόρων, τῆς Νήσου ταύτης.
Έλαβον αἰτίαν, νά ἐξετάσω ὅλας τὰς ἀγοραπολησειὰς τοῦ ἔτους 1848, 1849 και 1850. Εἰς αὐτάς δε παρετήρησα ὅτι, μόλις ἀρχίσῃ ἡ πώλησις τῆς λιανοσταφίδος καί εὐθύς ὁ Έμπορος, ὅστις ζητεῖ πότε 300 καί πότε 400 χιλιάδας σταφίδα ἢ μὲν ευρεῖ πολίτας, ἀγοράζει αὐτήν πραγματικῶς, ἢ δέ καί δέν εὐρεῖ, δι' ὅλην τὴν ποσότητα, εὐθύς βλέπεται ἓνα τῶν ιδίων αὐτοῦ γραμματέων ἢ ὑπαλλήλων πολοῦντα, πότε τό ἥμισυ τοῦ φορτείου πότε τό τρίτος, πότε μέρος τοῦ φορτείου, καί πότε ὁλόκληρον το φορτεῖον, *per conto di chi spetta* ...

Εἶναι ἀναντήρητον, ὅτι, Πλοῖα ὁλόκληρα, φορτώνουσι μέ πλαστάς ἀγοράς, οἱ μεσίται ὀρκίζουσι περί τῆς πραγματικῆς ἀγοραπολήσεως ἀλλά φαίψ! οἱ τοιούτοι, εἶναι φανεροί ἐπίορκοι, εἶναι αἰσχροκερδεῖς καί δι' ἓν μικρόν, ἀσήμαντον ὄφελος, ζημιοῦσι λαόν ὁλόκληρον, διατί λοιπόν ὁ ὅρκος νά μή δίδεται εἰς τούς ἀγοραπολητάς; ἢ πρᾶξις αὕτη,

θέλει εἶσθαι καὶ ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου καὶ δικαίου καὶ ἐπομένως ἤθελε φέρει αἴσια ἀποτελέσματα.

Μία ἐτέρα πρᾶξις εἶναι ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητος, ὅταν ὁ καιρὸς ἀπερᾶ βροχερός καὶ βρέχεται μέρος τοῦ Προϊόντος, οἱ ἔμποροι τότε, συννενημένοι μετὰ τῶν Πολιτῶν μικρῶν, λαμβάνουσι ἐκ τούτου ἀφορμὴν καὶ ζητοῦσιν ἐκτιμήσεις ὡς καὶ διὰ τὰς πλέον ὠρεοτέρας Σταφίδας, οἱ ἐκτιμηταὶ ἵνα μὴ ὑποπέσωσιν εἰς τὴν ὁργὴν αὐτῶν, ἐκτιμῶσιν αὐτάς ὅχι ὀλιγότερον ἀπὸ τα δέκα δίστυλα ἢ καὶ περισσότερον τὴν κάθε χιλιάδα ὅτι εἶναι κατοτέρας τιμῆς. Οἱ Μεγαλέμποροι καὶ οἱ Μικρέμποροι εἶναι εἰς τοῦτο συμφωνότατοι, ὁ Μεγαλέμπορος ωφελεῖται ἐκ τῶν δασμῶν, ὁ μικρέμπορος παρρησιάζων τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας πρὸς αὐτὸν παρακαταθεμένην σταφίδα καὶ πληρώνει αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκτιμήσεως. Εἶδον ἐγὼ τῶν σαράντα χρόνων, ἰδίως οφθαλμοῖς σταφίδα πολημένη εἰς τὴν τομὴν τῶν 25 διστύλλων ἣτις ἐκτιμήθη μόνον 18, ἐνῶ ἦτον καλίστης ποιότητος πλήν τοῦτο ἔγινε διὰ τὸν μνησθέντα σκοπὸν ...

Διὰ τοὺς τοκογλύφους τούτους, οὐδένα βεβαίως δύνασθαι νὰ θέσεται χαλινόν, διότι ὡς πρὸς τοῦτο τό μέρος ἡ Ἰόνιος Νομοθεσία εἶναι πάντι ἐλλειπής ἐνῶ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Δημοκρατουμένην Γαλλίαν ὑπάρχει Νόμος ἀυστηρότατος ὅστις εἶναι καὶ ωφελιμότατος κατὰ τῶν ἀπλήστων τούτων αἰσχροκερδῶν τοκογλῶν.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦτο τό Συμβούλιον καθ' ὑποβάλλει ὑπὸ τῶν ἐβριθῶν σκέψεων τῆς Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος καὶ τοῦ Εὐγενοῦς Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Πρὸς Ὑμᾶς δέ ἐναποθέτει τὰς ἐλπίδας του, ὅτι θέλετε θέσει εἰς ἐκτέλεσιν Νόμους, οἵτινες καίτοι εἰσὶν ἐν ἰσχύει εἶναι ὅμως μέχρι τοῦδε, μέ μεγίστην ζημίαν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ μερικοῦ, ὅλως παραμελημένοι.

Δραττων τοιαύτην τὴν περίστασιν νὰ σας προσφέρω τό οφειλόμενον σέβας.

Διομολογούμενος»

1004

1839-1908. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Ὀλύμπος (Κάρπαθος).

Ν. Κόνσολας, «Λαογραφικά Ὀλύμπου Καρπάθου», *Λαογραφία* 21 (1963-1964), σ. 239-241, 257-258, 266-268.

1005

1840. Καταστατικὸ δημογεροντίας. Ἀδριανούπολη.

Γ. Εὐθυμίου, «Περὶ τῶν σωζόμενων κωδίκων τῆς Ἱ. Μητροπ. Ἀδριανουπόλεως», *Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ, Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 20 (1955), σ. 279-282.

1006

1840. Διαθήκη. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Διαθήκη Μαρίας Μαρτζώκη (1840)», *Ἑπτανησιακὰ Φύλλα* 7/2 (1970), σ. 151-152.